

PARAPIJA

NR. 519
XXXIII EILINIS
SEKMADIENIS
2020 11 15

Pakuonio, Piliuonos ir Viršužiglio parapijų leidinys

www.pakuonioparapija.lt

Vienas žmogus iškeliaavo pasivyti horizontą. Jis ėjo, o horizontas tolo. Jis darydavo žingsnį, ir horizontas darydavo žingsnį, toldamas nuo jo. Jis bėgo, ir horizontas bėgo pirmyn. Žmogus šuoliavo ant žirgo, lėkė mašina, skrido lėktuvu, o horizontas liko toks pat tolimas, kaip kelio pradžioje.

Žmogus buvo įsifikinęs, kad horizonte slypi kažkokia paslaptis, kurios gamta dar niekam neatvėrė.

Žmogus savo kelyje sutiko daug išmintingų žmonių. Daug ką pažino ir suprato. Daug paslapčių sužinojo, bet horizontas nepriartėjo nei per žingsnį.

– Veltui eikvoji laiką ir jėgas, – žmogui aiškino patys išmintingiausi žmonės. – Horizontas nepasidavė net galingiausiems burtininkams.

Bet žmogus nepasidavė. Ėjo metai. Žmogus apėjo visą žemę ir grįžo ten, iš kur pradėjo kelionę. Jis sustojo ant kalvos, kur dažnai žaisdavo vaikystėje, kur pirmą kartą pamatė horizontą. Ir staiga viską suprato.

Horizontas visur! Kiekviename žingsnyje.

Ir iškart prie pat ausies išgirdo nerimastingą, viliojantį į nežinomus tolius balsą. Žmogus laimingas nusišypsojo, užsimerkė, ištiesė į priekį rankas ir pajuto, kaip ant delnų nusileido lengva, vėsi, virpanti vėjyje gija.

Dabar jis aiškiai suprato: viskas, kas gražu, nepaprasta ir pasakiška visada buvo šalia.

– Bet kaip aš visa tai būčiau supratęs, jei būčiau sėdėjęs vietoje? – ištarė jis.

**“Kas pasilieka manyje,
tas duoda daug vaisių.“**

Jn 15, 5

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Pat 31, 10–13. 19–20. 30–31; Ps 127, 1–5; 1 Tes 5, 1–6

Psalms atliepas

Esat laimingi, kad bijotės Dievo.

Evangelija pagal Matą (25, 14–30)

Jėzus pasakė savo mokiniams tokį palyginimą: „Bus taip, kaip atsitiko vienam žmogui, kuris, iškeldamas į svetimą šalį, pasišaukė tarnus ir pavedė jiems savo turtą. Vienam jis davė penkis talentus, kitam du, trečiam vieną – kiekvienam pagal jo gabumus – ir iškeliavo. Tas, kuris gavo penkis talentus, tuojau nuėjęs ėmė verstis ir pelnė kitus penkis. Taip pat kuris gavo du talentus, pelnė kitus du. O kuris buvo gavęs vieną, nuėjo, iškasė duobę ir paslėpė šeimininko pinigus.

Praslinkus nemaža laiko, anų tarnų šeimininkas grįžo ir pradėjo daryti su jais apyskaitą. Atėjo tas, kuris buvo gavęs penkis talentus; jis atnešė kitus penkis ir tarė: „Šeimininke, davei man penkis talentus, štai aš pelniau kitus penkis“. Šeimininkas atsakė: „Gerai, šaunysis ir ištikimasis tarne! Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, aš tau pavesiu didelius. Eikš į savo šeimininko džiaugsmą!“ Taip pat tas, kuris buvo gavęs du talentus, atėjęs pasakė: „Šeimininke, davei man du talentus, štai aš pelniau kitus du“. Šeimininkas tarė: „Gerai, šaunysis ir ištikimasis tarne! Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, aš tau pavesiu didelius. Eikš į savo šeimininko džiaugsmą!“ Prisiartinęs tasai, kuris buvo gavęs vieną talentą, sakė: „Šeimininke, aš žinojau, kad tu – žmogus kietas: pjauni, kur nesėjai, renki, kur nebarstei. Pabijojęs nuėjau ir paslėpiau tavo talentą žemėje. Še, imkis, kas tavo“. Šeimininkas jam atsakė: „Blogasis tarne, tinginy! Tu žinojai, kad aš pjaunu, kur nesėjau, renku, kur nebarsčiau. Taigi tau reikėjo leisti mano pinigus į apyvartą, ir sugrįžęs aš būčiau gavęs juos su palūkanomis. Todėl atimkite iš jo talentą ir atiduokite tam, kuris turi dešimt talentų. Kiekvienam, kas turi, bus duota, ir jis turės su pertekliumi, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi. Šitą netikusį tarną išmeskite į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų griežimas“.

Evangelijos komentaras:

Nejauku, kai svečias užklumpa nelauktai, nes namai nesutvarkyti, atėjusysis pastebi tai, kas daro gėdą. Dievas daugiau nei svečias. Jis – pats Šeimininkas. Jam pasitikti visada norisi pasiruošti... Patarių knygoje aprašyta išmintis, yra kaip talkininkė kiekvienam žmogui, kuri padeda protingai mąstyti, padeda nepasirinkti blogio, suteikia norą ir jėgų ieškoti tiesos, kviečia pažinti Šeimininką ir Jo dovanas, mokyti jas priimti ir naudoti.

Pasitikėjimo, draugystės su šeimininku, su juo bendradarbiauti – štai ko stokojo tas trečiasis tarnas, gavęs talentą. Tai atskleidžia jo paties žodžiai: „Šeimininke, aš žinojau, kad tu – žmogus kietas: pjauni, kur nesėjai, ir renki, kur nebarstei. Pabijojęs nuėjau ir paslėpiau tavo talentą žemėje. Še, imkis, kas tavo“. Kas gali sakyti, kad šie žodžiai pilni išminties ir draugiško pasitikėjimo?

Atsargumas, pagarba – puiku, tai gali vesti į išmintį, tačiau jei šios savybės bus su nuoskauda, pykčiu, gal net pagieža, tinginyte, teisimu – geros pabaigos nelauk. Tarnas trumparegiškai įvertino savo šeimininką: pagal jį kietas žmogus reiškia žiaurus, griežtas; ir iš jo gautos dovanos (pjauta, kur nesėta, rinkta, kur nebarstyta), vadinasi, turbūt pavogtos. Nusprendė nedraugauti, išsigando. O iš tiesų šis tarnas nepažino, nemylėjo šeimininko, nepasitikėjo juo, vertino pagal save patį, su juo nebendravo.

Turime klaidingus įsivaizdavimus apie Dievą ir jų nenorime atsikratyti. Tai mūsų pasismerkimas... Dievą neretai palyginame su griežtu, įnoringu, nuobodžiu, bausti mėgstančiu seniu, kuris žmones apkrauna nereikalingomis, varžančiomis taisyklėmis, vis slapukauja, ir delsia atsakyti į mūsų maldas. Tai jau mūsų noras savo siauru proteliu aprėpti tobulą Dievą, kurio išmintis neturi ribų. Kelias, kuris gali mus išgelbėti, yra pastangos iš tiesų pažinti Šeimininką, naudojantis Jo pagalba tame ir Jo dovanomis.

Buvo baisu..., arba gyvenimas narvelyje

Visą gyvenimą buvo baisu... Baisu išsakyti savo nuomonę, pasidalinti mintimis, pranešti pasauliui apie tai, kas esu ir apskritai – kad esu... Norėtum kažką pasakyti, o gerklėje įstringa gumulas ir tu tyli, šypsaisi ir pritariamai linksi galva. Norėtum kažką parašyti, bet baisu taip, kad pamiršti kvėpuoti, ir sparčiai pabėgi prie kitų reikalų, galvodama "ai, ne dabar, dabar svarbesnių reikalų yra".

Girdi nuostabią muziką ir norėtum valso ritmu prisisukti erdvėje, bet iš kojų išaugusios baimės šaknys sustingdo tavo gyvenimo kamputyje. Norėtum pribėgti ir apglėbti kažkada sutiktą žmogų, bet tik santūriai šypтели ir lieki savo vietoje.

Ir kiekvieną kartą, kai "norėtum, bet negalima", viduje pajunti lengvą šleikštulį. Lyg būtum save išdavusi. Nes...

Priežasčių, kodėl nedirštame reikštis taip, kaip jaučiame, taip, kaip norėtumėm, yra ne viena. Tai ir skaudžios praeities patirtys, ir vaikystėje lyg mantra kartoti žodžiai: "tu geriau patylėk... būk savo vietoje... neprisigalvok nesąmonių... nedaryk mums gėdos...". O tada dar negalėjai šių žodžių įvertinti kritiškai ir jie tapo tiesa, kurią nešiesi su savimi dešimtmečiais. Nes tik gyventi "būk kaip visos ir neišsiskirk" buvo daugiau ar mažiau pakenčiamas...

Tada, kai susitikai su suaugusiųjų reakcija ir jų nepritarimu tavo pasireiškimams, nusprendei, kad tokia, kokia esi, nesi verta jų meilės ir priėmimo.

Skaudėjo.

O kad būtų lengviau, nusprendei nerodyti savo netobulumo tokiam idealiam ir kritiškai nusiteikusiam pasauliui. Nes tada tiesiog negalėjai kitaip paaiškinti, kodėl jie tave atstūmė ir nepalaikė.

Tada dar tikėjai, kad jeigu labiau pasistengsi, jeigu atitiksi jų lūkesčius, jie būtinai priims tave į savo širdis.

Tada dar nežinojai, kad turi teisę būti netobula, turi teisę klysti, turi teisę būti kitokia, turi teisę į pagarbą ir meilę. Tada dar nežinojai, kad tu gali išreikšti pyktį ir apginti savo teisę. Buvo per daug pavojinga. Ir todėl visą pyktį nukreipei į save, sutikai su tuo, ką sako jie, pradėjai savęs nekęsti ir gėdinti. Tu uždraudei sau reikštis pasauliui taip, kaip norėtum, ir įpratai bjauriai elgtis su savimi, paversdama save nulliu ir atmesdama tai, kas tavyje yra tikra, ir prašosi į laisvę.

Ir dabar, kiekvieną kartą, kai tik nori atsiskleisti pasauliui, išgirsti viduje tuos pačius balsus, kurie nuolat tave baksnoja ir stabdo. Ir tu stovi. Žiūri iš savo nervelio į gyvenimą stebėtojo akimis, matydama, kaip kitos leidžia sau reikštis, viduje pajunti lengvą šleikštulį. Lyg būtum save išdavusi. O kad bent kažkiek užsimirštum, užimi kritiko poziciją ir mintyse sakai: "nesąmonėm užsiima... kaip taip galima... ir ką ji sau galvoja...".

Taip, stebėtojo narvelis apsaugo ir net suteikia malonumo. Kai tyli ir mintyse kritikuoji kitus, jautiesi nepažeidžiama. Bet..., gyvenimas narvelyje atima šansą kažką pakeisti. Pasilikdama jame, tu pasirenki nuoskaudas ir uždarumą, atsisakydama galimybės atsiverti ir būti suprasta. Ir už tai gali sumokėti labai didelę kainą, ypatingai tada, kai ateina metas išreikšti save kūryboje, darbe ar santykiuose.

Stebėtojo narvelyje nėra gyvybės, nėra tikrų jausmų, spontaniškumo, tikrumo, kūrybinio polėkio. Likdama jame, tu niekada neatrasi savo vietos po saule. Taip, jis tave apsaugo nuo pasikartojančio skausmo, kurį išgyvenai, kai tave atstūmė, pasišaipė, išsityčiojo. Bet jis atima galimybę atsiskleisti pasauliui ir išreikšti tai, kas tau iš tikrųjų yra svarbu.

Išeiti iš narvelio bus baisu. Aš tai žinau. Baisu, kad tavo pasirodymas ir vėl nebus idealus. Baisu, kad kiti pamatys visą tavo netobulumą, tikruosius tavo poreikius, pažeidžiamumą. Baisu ir vėl susižeisti, subyrėti į tūkstančius šukių. Baisu, kad tai vėl pasikartos.

Parapijos skelbimai

Pasaulinė vargstančiųjų diena

Šiandien, lapkričio 15 d., visame pasaulyje Katalikų Bažnyčia mini Pasaulinę vargstančiųjų dieną, kurią prieš keturis metus inicijavo popiežius Pranciškus. Žinia „Vargšui išties ranką“ (Sir 7, 32), kurią popiežius paskelbė artėjant šiuometinei Vargstančiųjų dienai, kiekvieną asmeniškai kviečia susimąstyti, peržvelgti savo veikimą, pastangas ir galimybes padėti vargantams.

Pasak popiežiaus, sunkumų užkluptam pasauliui dabar kaip tik tinkamas laikas vėl pajusti, kad mums reikia vienas kito, kad esame atsakingi už kitus ir pasaulį. Užsidarę savo namų tyloje iš naujo atradome, koks svarbus dalykas yra paprastumas ir krypti žvilgsnį į esminius dalykus. Subrandiname poreikį naujos brolystės, gebančios reikšti tarpusavio pagalbą ir pagarbą.

Daugiau rasite: https://eis.katalikai.lt/vb/popieziai/pranciskus/zinios/2020-06-13_vargstanciuju-dienos-proga-2020

PASAULINĖ
VARGSTANČIŲJŲ
DIENA

Šis vargšas šaukėsi,
ir Viešpats išgirdo

Kristaus Karaliaus sekmadienis

Ateinantis sekmadienis bus paskutinis A Liturginių metų sekmadienis. Švęsime Kristaus Karaliaus iškilmeį. Nuo I Advento sekmadienio (lapkričio 29 d.) pradėsime naujus B Liturginius metus. Šioje šventėje tinka atlikti Žmonijos pasiaukojimo Jėzui Kristui Karaliui aktą: „Mielasis Jėzau, žmonijos Atpirkėjau...“.

⇒ Paklausk. Dabar.

Tavęs nėra per daug. Tavęs niekada nebuvo per daug. Ir niekada nebus.

Tokia mintis pati savaime yra absurdiška. Nes tu gimei, kad būtum tu, kas esi.

Visa. Be jokių išimčių. Ne smulki prisitaikanti dalelė.

Ne sumažinta versija išblukusiomis spalvomis ir nugludintais kampais.

Ne. Tu atėjai į šį pasaulį tam, kad pulsuotum-mylėtum-verktum-jaustum.

Ir jeigu kažkas sako, kad tavęs yra per daug, vienintelė tiesa, kurią tau reikia prisiminti: tikėtina, kad jie niekada nebuvo, nėra ir niekada nebus pakankamai arti tavęs...

(Jeanette LeBlanc)

Bet jeigu nori, kad pasaulis tave priimtų, vertintų ir mylėtų, tau teks jam pasirodyti ir atsiskleisti. Tiesiog prisimink, kad visi žmonės yra skirtingi, pasaulis yra labai įvairus ir tu neprivalai būti visiems tobula. Visada bus tu, kuriems tu neįtiksi. Bet tu, kurie priims, apglėbs ir išties tau savo ranką, yra gerokai daugiau. Ir svarbūs yra tik jie. Nes jie jau seniai laukia, kada atsivers tavo narvelio durys ir pasirodysi tu...

Išleisk save į LAISVĘ. Pajausk SAVO kelią po kojomis.

Pamatyk toluoje plytinčio horizonto grožį.

Pajausk savo vertę ir dydį. Liaukis atidėlioti SAVO gyvenimą.

Išleik ir pasakyk: "Ei, aš čia! AŠ ESU!"

Su meile,

Ilona

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienuo raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710,

AB DnB NOR bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.